

ÎN APĂRAREA LIMBII ROMÂNE (XII)

Un medic, comentând fapta unui delincvent, zice: „Pacientul avea grave probleme: suferea de o gelozie maladivă, bolnăvicioasă”.

Substantivul *maladie* a intrat în limba noastră din limba franceză și are sensul de boală.

Adjectivul *maladiv* are sensul de *bolnăvicios* – deci medicul face o greșeală impardonabilă pentru un doctor, ce se numește *pleonasm* – căci adjectivele au același sens! Pe burtiera unui post TV scrie: „S-a întocmit dosar penal pentru educatoarea care abuză copiii”. Verbul *abuză*, verb de conjugarea I are la indicativ prezent următoarele forme: eu abuzez, tu abuzezi, el (ea) abuzează, noi abuzăm, voi abuzați, ei (ele) abuzează. După forma incorectă dată de „intelectualii” respectivului post TV, acest verb s-ar conjuga așa: eu abuz, tu abuzi, el abuză, noi abuzăm, voi abuzați, el abuză – forme incorecte care urătesc limba.

Tot la un post TV am auzit un intelectual zicând „chinezii..”. Precizăm că formele corecte ale substantivelor ce denumesc locuitorii unor țări, substantive terminate la singular în „z”, la plural primesc doar terminația specifică „i”, astfel încât formele corecte sunt: chinezi, japonezi, filipinezi, polonezi, englezi, francezi, ci nu altfel.

Alternanța z-j se produce în cuvintele vechi din limba noastră: viteaz – viteji, obraz – obraji, grumaz – grumaji. „Unii dintre noi știm cum să ne apărăm sănătatea” sună o reclamă.

Noi știm cum să apărăm limba strămoșească de incuții care n-o cunosc și o strică zilnic. Lor le precizăm că pronumele nehotărât „unii” (ca și „alții”) are sens de persoana a III-a plural (adică ei) și, de aceea, exprimarea corectă este: „unii (sau alții) știu cum să...”

Pronumele nehotărât „fiecare” se folosește numai cu forme verbale de persoana a III-a singular. „Fiecare știe, poate...”, nu „fiecare putem, știm, facem...”.

Într-o reclamă, un copil zice: „... bibelourile tot sunt jucării și ele...”. Corect: „Bibelourile sunt tot jucării...”. De la domnul „scufundase” am mai auzit și enormitatea „am luat în considerație”. Această locuțiune verbală sună corect „a lua în considerare” – „a ține cont”, „a ține seama de...”

Substantivul *considerație* are sensul de „prețuire” și se folosește în formulări de acest tip: „ne-am exprimat considerația față de...”.

0%

User Rating: Be the first one !